

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
Γ' ΤΑΞΗΣ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ
ΤΕΤΑΡΤΗ 29 ΜΑΪΟΥ 2013 - ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ:
ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ

A1.

Όλα είναι αξιοθρήνητα στους εμφύλιους πολέμους, αλλά τίποτα δεν είναι πιο αξιοθρήνητο από την ίδια την νίκη: αυτή κάνει τους νικητές πιο άγριους και πιο αχαλίνωτους, ώστε, κι αν ακόμη δεν είναι τέτοιοι από τη φύση τους να αναγκάζονται απ' τα πράγματα να γίνουν. Γιατί τα αποτελέσματα των εμφυλίων πολέμων είναι πάντα τέτοια ώστε όχι μόνο να γίνονται αυτά που θέλει ο νικητής, αλλά ακόμη να κάνει ο νικητής το χατίρι εκείνων, με τη βοήθεια των οποίων κερδήθηκε η νίκη.

Ενεργώντας κάτω από την επιρροή αυτών πολλοί, όχι μόνο φαύλοι, αλλά και άπειροι, αν τον είχα τιμωρήσει θα έλεγαν πως αυτό έγινε σκληρά και τυραννικά. Τώρα καταλαβαίνω, αν αυτός φτάσει στο στρατόπεδο του Μάνλιου, όπου κατευθύνεται, ότι κανείς δεν θα είναι τόσο ανόητος, που (ώστε) να μη βλέπει πως έγινε συνωμοσία, κανείς τόσο αχρείος που (ώστε) να μη το ομολογήσει.

Παρατηρήσεις

B1.

bellis civilibus	: bellum civile
miserius	: miserrimum
ipsa	: ipsum
victores	: victoribus
ferociores	: feroci
tales	: talis
exitus	: exitu
iis	: earum
auxilio	: auxilium
auctoritatem	: auctoritas
multi	: plus
hunc	: huic
castra	: castrorum
stultum	: stultam

B2.

reddit	: reddidisti
sint	: sunt
cogantur	: cogentur
fiant	: faciendum
velit	: vult
obsequatur	: obsequentur
parta sit	: peperisti
animadvertissem	: animadversum- animadversu
dicerent	: dixerint
intellego	: intellexisse
pervenerit	: perveniebatis
indendit	: intende

videat : vidissemus
fateatur : fatebuntur

Γ1α.

Miserius : κατηγορούμενο στο nihil
Ferociiores : κατηγορούμενο στο victores
Bellorum : ονοματικός ετερόπλωτος προσδιορισμός ως γενική υποκειμενική στο exitus
Iis : αντικείμενο στο obsequatur
Id : υποκείμενο στο ειδικό απαρέμφατο factum esse, ετεροπροσωπία
Fore : ειδικό απαρέμφατο ως αντικείμενο στο intellego, με υποκείμενο το neminem, ετεροπροσωπία
Coniurationem : υποκείμενο του ειδικού απαρεμφάτου factam esse, ετεροπροσωπία.

Γ1β. «in bellis civilibus»: in bellis, quae civilia sunt.

Γ1γ. «Bellorum enim ... parta sit.»:

«Cicero scripsit bellorum enim civilium exitus tales esse semper, ut non solum ea fierent, quae vellet victor, sed etiam ut victor obsequeretur iis, quorum auxilio victoria parta esset

Γ2α. «etiamsi natura tales non sint»: Παραχωρητική, που εκφράζει κάτι το υποθετικό, που και αν αληθεύει, δεν αναιρεί το περιεχόμενο της πρότασης ut necessitate esse cogantur, στην οποία αναφέρεται. Εισάγεται με τον παραχωρητικό σύνδεσμο etiamsi και εκφέρεται με υποτακτική (ο σύνδεσμος etiamsi συντάσσεται με υποτακτική και οριστική), σε χρόνο ενεστώτα, επειδή εξαρτάται από τον αρκτικό χρόνο cogantur- και εκφράζει το σύγχρονο στο παρόν (ακολουθία χρόνων).

Γ2β. «quae velit victor»:

Αναφορική προσδιοριστική στην άοριστη αντωνυμία ea. Εισάγεται με την αναφορική αντωνυμία quae(αιτιατική πληθυντικού ουδετέρου γένους, αντικείμενο στο ρήμα της πρότασης) και εκφέρεται με υποτακτική λόγω έλλξης από την υποτακτική fiant (κανονικά έπρεπε να είχαμε οριστική vult).

Γ2γ. «Nunc intellego ... stultum fore»:

Υπόθεση: si iste in Manliana castra pervenerit,

Απόδοση: neminem tam stultum fore.

Ο υποθετικός λόγος φανερώνει την ανοιχτή υπόθεση (πραγματικό) και στον ευθύ λόγο θα έχει τη μορφή:

si iste in Manliana castra pervenerit (οριστική συντελεσμένου μέλλοντα)

Nemo tam stultus erit (το ειδικό απαρέμφατο μέλλοντα μετατρέπεται σε κύρια πρόταση κρίσεως σε χρόνο μέλλοντα

Μετατροπή του σε υποθετικό λόγο που να δηλώνει υπόθεση

δυνατή ή πιθανή στο παρόν-μέλλον :Si iste in Manliana castra perveniat, nemo tam stultus sit.

Επιμέλεια απαντήσεων:

Σκουριανού Μαίρη

Μπέκου Νατάσα

Φιλόλογοι

Φροντιστήριο Μ.Ε «ΕΠΙΛΟΓΗ» - Καλαμάτα

<http://www.epil.gr>